

prima instanță: I. Chirtoacă
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Clima

dosarul nr. 3ra-1259/17

ÎNCHEIERE

8 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maxim Bizian

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Maxim Bizian împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la anularea ordinului și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, casată hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 16 mai 2016, Maxim Bizian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la anularea ordinului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că conform ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 217 ef. din 19 aprilie 2016, a fost sancționat disciplinar cu muștrare.

Menționează că nu este de acord cu ordinul respectiv, îl consideră neîntemeiat, ilegal și emis contrar prevederilor legii.

Susține că Inspectoratul General al Poliției al MAI, a atras la răspundere disciplinară o persoană necorespunzătoare, deoarece în încheierea interlocutorie nr. 4-12/16 din 1 martie 2016, emisă de Judecătoria Botanica mun. Chișinău, în baza căreia a fost inițiată ancheta de serviciu este indicat că la ședința judiciară din 1 martie 2016, nu s-a prezentat reprezentantul agentului constatator Alexandru Lisnic, însă sancționat disciplinar a fost el.

Relevă că prin scrisoarea nr. 640 din 9 februarie 2016, a fost înștiințat despre ședința de judecată din data de 26 februarie 2016 ora 09:00. La ședința dată

fiind asigurată prezența lui Alexandru Lisnic, împuternicit prin procură, acesta fiind admis în proces de către instanța de judecată.

Mai indică că despre ședința de judecată din data de 1 martie 2016 nu a fost înștiințat, mai mult ca atât despre prezenta ședință de judecată a cunoscut doar Alexandru Lisnic.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016, acțiunea a fost admisă integral.

A fost anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 217 ef. din 19 aprilie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a IP Botanica al DP a mun. Chișinău a IGP, locotenent-major de poliție Maxim Bizian.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și menținută hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, a fost admis recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, casată hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 8 septembrie 2017, Maxim Bizian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, iar probele au fost apreciate arbitrar.

Menționează că motivul inițierii anchetei de serviciu a fost încetarea procesului contravențional nr. 4-12/16, în legătură cu neprezentarea în ședința de judecată a agentului constator.

Ținând cont de natura abaterii imputate, consideră că instanța de apel urma să ia în considerație prevederile art. 455 alin. (2) Cod contravențional, or doar în raport cu acest articol se putea constata dacă de încetarea procesului contravențional se face vinovat el și dacă există legătura cauzală între neprezentarea lui în ședința de judecată și încetarea procesului.

Afirmă că constatările menționate în încheierea interlocutorie, privite prin prisma art. 455 alin. (2) Cod contravențional, denotă clar că încetarea procesului contravențional a încetat din motivul neprezentării în ședința de judecată a agentului constator Alexandru Lisnic, fapt ce nu-i poate fi imputat în virtutea principiului răspunderii personale.

Mai susține că instanța de apel nu a analizat explicațiile lui Alexandru Lisnic date în cadrul anchetei la 30 martie 2016, din care este cert că ultimul indică la faptul nevinovăției lui Maxim Bizian.

Reiterează că nu a cunoscut despre ședința de judecată din 1 martie 2016, deoarece în ședința anterioară acesteia a fost prezent Alexandru Lisnic, care era împuternicit să reprezinte interesele agentului constator și care era înștiințat despre ședința de judecată din 1 martie 2016.

La fel, indică că instanța de apel a depășit obiectul examinării unui proces în contencios administrativ, deoarece în decizia emisă a făcut referire la faptul că responsabil de încetarea procesului contravențional este Maxim Bizian în calitate sa șef de serviciu, astfel consideră că i se impută de instanța de apel încălcarea atribuțiilor manageriale, pe când calitatea sa de șef al Serviciului investigare a fraudelor economice nu prezintă nicio relevanță pentru cauza respectivă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 185), care a fost recepționată de către recurent la 14 iulie 2017, fapt ce se atestă prin plicul anexat la recurs (f. d. 192).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maxim Bizian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Maxim Bizian, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maxim Bizian ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Maxim Bizian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Iuliana Oprea

Ion Druță